

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Svmmvla Selectarvm Qvaestionvm Regvlarivm

Bonagrata <von Habsheim>

Friburgi Brisgoiae, 1665

§. 5. An corpus Christi sit in qualibet parte hostiae totum?

[urn:nbn:de:bsz:31-160625](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160625)

faciat quod significat, sicut ait S. Thom. p. 3. q. 78. a. 5. non esse tamen insolentem hunc etiam exponendi modum ostenditur ex eo, quod cum iuxta Genesis 3. um rectè dicatur, Homo est puluis vel terra, hoc ideo dicitur per Glossam ex Gregorio ibidem, quatenus cum cursum nascendo sortimur, ut ipso momento quo viuimus à vita transmimus, dum infantia ad pueritiam, pueritia ad adolescentiam, adolescentia ad iuuentutem, iuuentus ad senectutem, senectus transit ad mortem &c. Quod si hoc de conuersione successiua, cur non potius instantanea, vbi simul est, Fieri, & Factum esse, liceat.

§. 5. An Corpus Christi sit
in qualibet parte hostiæ
totum?

Communis & verissima Catholicorum sententia est, Christum Dominum ita esse in qualibet specie Sacramentali, ut totus etiã sit in qualibet speciei parte. Conformer Concilio Constant. sess. 13. c. 3. Florentino in Decreto, Tridentino sess. 13. c. 3. Ad hanc communem assertionem adiungit S. Bonauentura 4. Dist. 10. parte 1. q. vlt. hæc verba, in qua saluatur species totius. Ea propter Tannerus disp. 5. q. 5. n. 10. sententiam huius

lus S. Doctoris, vt sonat, intellectam, dicē
esse falsam & erroneam, quia sequeretur ex
ea, Christi presentiam in hoc Sacramento
esse interruptam; imò verò cum partes illæ
maiores ex minoribus componantur, Chri-
stum nec sub maioribus quidem esse.

Eâdem censura notat S. Bonaventuram,
Alensem & Gabrielem Soarez *disp. 52. dub.*
2. benigniorem tamen interpretationem
subiungit in hæc verba: *Fortasse hi Authores*
in re non dissentiunt (à communi) sed in modo
loquendi. Gabriel concedit in hostia esse Christiū
infinities Synkategorematicè, & alijs, (scilicet
Alensis & S. Bonaventura) presentias Chri-
sti in hostia, tantum esse finitas in potentia, quia
per diuisionem specierum solùm possunt fieri pra-
sentia in actu plures, vsque ad certum numerum
fnitum, scilicet vsque ad tot minima, quot sunt
in hostia, quia si vlteriùs procedat diuisio, non
conseruabitur ibi presentia Corporis Christi, in
minoribus partibus aut in maiori numero pra-
sentiarum. Non tamē negant hi Authores, quàm
diu illæ minores partes sunt in loco, in eis esse
totum Christum & consequenter saltem per de-
signationem negare non possunt, quin in illis sit
totus Christus infinities, in potentia, & hoc sa-
tis est ad mysterij veritatem, & in hoc sensu illa
opinio Alensis, in Theologia non continet erro-
rem, sed solùm pendet ex falso principio philoso-
phico, de Termino Quantitatis, quoad mini-
num

num in rebus homogeneis, quod nos non admittimus. Hucusque Soarez.

Sed absque fortasse, simpliciter dici potest S. Bonaventuræ assertionem, neque in re, neque in modo loquendi suspectam fore, si paululum quis attendat, quâ occasione addiderit hæc verba. (*in qua saluatur species totius*) aliquorum referebat opinionem dicentium, quod sub totali specie sit totum Corpus, ita tamen, quod sub nulla parte totum ante fractionem, sed post fractionem sit in qualibet parte totum.

Huius opinioni, licet sanè intellecta suam etiam possit habere probabilitatem (ut ostendit Vasquez *disp.* 188. c. 1. in explicatione Alberti & Alenf.) probabiliorem tamen S. Bonaventura opponit illam sententiã, quæ docet Corpus Christi ita esse in toto, ut totum etiam sit in qualibet parte, non solum post fractionem, ut quidem volebat prior opinio (modò tamen pars illa separata tanta sit, ut in ea saluetur species totius) sed etiam ante fractionem, quâ enim ratione, inquit, post fractionem, in qualibet parte totus est, eadem & ratione similiter & ante. Illa igitur verba, in qua saluatur species totius, idèd à S. Doctore adduntur, ut ostendat Christum Dominum esse totum in qualibet parte Speciei, tam ante, quàm post fractionem; modò tamen post fractionem, pars

pars illa separata debitam retineat quantita-
tem ad saluandam naturam totius. Quare
non probatur, quod Soarez loco cit. refert
sententiam S. Bonauenturæ, quasi sentiat
ante diuisionem esse Christum in toto, &
totum in singulis partibus, quæ tantam ha-
bent quantitatem, vt si separarentur à toto,
posset in eis conseruari substantia panis, in
illis verò partibus minimis semel tantum
esse Christum, totum in toto, & partem in
parte minore minimâ separabili. Cum secū-
da pars huius assertionis in minimis illis se-
mel tantum esse Christum, totum in toto,
& partem in parte minore minimâ separa-
bili, gratis omninò tribuatur S. Bonauen-
turæ: qui quamuis admittere hîc videatur
principium illud philosophicum (non aded
falsum, vt putat Soarez, quin suos etiam ha-
beat Sectatores, cum pro illo in primis re-
feratur D. Thomas p. 1. q. 7. a. 3. idque de
mente veterum Philosophorum, defendant
expressè Coimbricenses i. *Physicorum. c. 4. q.*
1. a. 4. & 7. Toletus ibidem q. 9. & alij.) de
termino quantitatis, quo ad minimum in
Homogeneis, indè tamen censendus non est
admittere eiusmodi partes minimas, in qui-
bus ante continui diuisionem non sit natura
totius. Illud enim principium non ita ac-
cipiendum est, quasi tales reperiantur in cō-
tinuo, quibus dum in continuo sunt, ratio
C & natu-

& natura totius non conueniat, falsum hoc est, vt benè docent Coimbricenses *cit.* Omnes igitur partes quantumuis minores & minores, imò etiam indiuisibilia, vt contra *Vasq. disp. 189 c. 4.* rectè docet *Soarez cit. Sect. 3.* quàm diu in continuo sunt, naturam etiam totius participant, licet in tantum diuidi possit, & in tot particulas, quæ capaces ampliùs non sint naturæ totius; Sicut in corpore humano pars aliqua minima est, in qua separata non potest anima conseruari, tamen quàm diu est illa in toto, necesse est, vt tota anima in illa sit, propter modum entitatis, siue præsentia quem habet. Vult igitur S. Doctor ante separationem nullam omninò esse partem, in qua nõ etiam sit totus Christus, quamuis post diuisionem pars aded parua dari possit, quòd in ea, Christus amplius præsens non sit. Cuius ratio, commune Theologorum dictum; Quod substantia Corporis & Sanguinis Christi succedat substantiæ panis & vini; Adeoque vbi substantia panis & vini esse nõ potest, neque etiam Corpus & Sanguis Christi esse possit. Ex quibus clarum etiam fit, nullam esse Tanneri instantiam.

S. G.